

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Toma Nadejda, Moraru Petru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Zamfir Pavel în numele condamnatului Levița Pavel, prin care se solicită casarea deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 și Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

Levița Pavel Ștefan, născut la 08 septembrie 1974, originar din com. Chiperceni, r-l Orhei, domiciliat în mun. Chișinău, str. Botanica Veche, 43/1 ap.12.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.04.2014 – 11.11.2015 (prima instanță);
2. 15.12.2015 – 23.02.2016 (instanța de apel);
3. 11.04.2016 – 18.05.2016 (instanța de recurs ordinar);
4. 10.08.2016 – 20.10.2016 (instanța de recurs în anulare).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015, Levița Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (2, 3, 4), art. 361 alin. (2) lit. b), e) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Levița Pavel în luna martie 2011, data exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, urmărind scopul redobândirii cetățeniei române, prin ilegalități, manifestate prin confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, având date cu caracter personal denaturate, i-a transmis cunoscutului său Corețchi Oleg, despre care știa că acesta cunoaște procedura perfectării documentelor necesare pentru

redobândirea cetățeniei române, copia (xerox) actului de identitate care conținea date cu caracter personal pe numele său, adică datele de identificare „Levița Pavel Ștefan, născut la 08 septembrie 1974” și pe care în același timp, intenționat, l-a instigat de a obține prin confecționare copia autenticată a pașaportului cetățeanului Republicii Moldova pe numele lui Levița Pavel cu conținut fals, astfel organizând săvârșirea acțiunilor infracționale.

În continuare, Corețchi Oleg având aceleași intenții, l-a instigat la aceleași acțiuni pe cunoscutul său Poian Eugeniu, despre care de asemenea știa că acesta cunoaște procedura perfectării actelor în acest sens, deoarece anterior, a prestat asemenea servicii în particular și totodată i-a transmis copia (xerox) actului de identitate, care conținea date cu caracter personal pe numele lui „Levița Pavel Ștefan, născut la 08.09.1974”.

Ulterior, Poian Eugeniu, cu aceleași intenții, l-a instigat la aceleași acțiuni pe cunoscutul său Sorici Petru, despre care de asemenea știa că acesta cunoaște procedura perfectării setului de documente în acest sens și la rândul său are cunoștințe în mediul notarilor și la fel, tot atunci, i-a transmis copia (xerox) actului de identitate care conținea date cu caracter personal pe numele lui „Levița Pavel Ștefan, născut la 08.09.1974”.

Astfel, la 01 aprilie 2011, Sorici Petru având același scop și intenții asemenea complicilor săi sus indicați, personal, benevol și intenționat, s-a prezentat la notarul Rudco Valeriu cu sediul biroului notarial în mun. Chișinău, str. George Coșbuc 13, ap. 2, unde notarul indicat, a autenticat copia pașaportului cu seria B (conform rechizitoriului) și numărul 0301002, pe numele lui Levița Pavel Ștefan, născut la 08.09.1974 cu conținut fals, ea fiind una veridică, în rezultat fiind atins scopul confecționării documentului cu capacitatea de a produce efecte juridice și anume a copiei autentificate a pașaportului cetățeanului Republicii Moldova pe numele lui Levița Pavel, care acordă drepturi și reprezintă document de importanță deosebită.

După autenticare, Sorici Petru i-a transmis lui Poian Eugeniu, iar acesta la rândul său i-a transmis lui Corețchi Oleg această copie autenticată notarial a pașaportului cu seria B și numărul 0301002, pe numele lui Levița Pavel Ștefan, cu conținut fals, care ulterior de către Corețchi Oleg a fost transmisă lui Levița Pavel.

În rezultat, în circumstanțe necunoscute, copia autenticată notarial, a pașaportului cu seria B și numărul 0301002, cu conținut fals, pe numele lui Levița Pavel Ștefan, a fost prezentată autorităților competente ale României, cu scop de a produce efecte juridice, aceasta, constituind ca parte necesară și componentă a setului de documente necesare pentru redobândirea cetățeniei române, fiind atins și scopul folosirii documentului oficial de o importanță deosebită și care acordă drepturi, confecționat de mai multe persoane.

Potrivit scrisorilor de informare nr. 023/16367 din 14.09.2012 și nr.02/2-3 13 din 09.01.2014 parvenite de la Întreprinderea de Stat Centrul Resurselor

Informaționale de Stat „Registru” din cadrul Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al Republicii Moldova, pașaportul cu seria B și numărul 0301002 a fost eliberat la 26.10.2009 pe numele cetățeanului Badea Roman Andrei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Țurcan Veaceslav în numele inculpatului Levința Pavel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale a indicat că:

- la pronunțarea sentinței contestate instanța de fond s-a bazat pe sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2014, emisă în privința lui Corețchi Oleg, însă reieșind din prevederile art. 401 Cod de procedură penală inculpatul nu intră în categoria persoanelor care pot declara apel împotriva sentinței menționate;

- sentința de condamnare a lui Levința Pavel se bazează pe declarațiile martorilor Corețchi Oleg și Poiană Eugeniu, care însă nu confirmă vina lui în comiterea infracțiunii incriminate, iar materialele cauzei penale nu conțin dovezi despre faptul, cine anume ar fi falsificat copia pașaportului pe numele lui Levința Pavel, Corețchi Oleg, Poiană Eugeniu, Sorici Petru sau o altă persoană neidentificată, iar faptul că pașaportul este pe numele inculpatului nu confirmă că el este vinovat;

- Levința Pavel și Levința Vitalie au fost torturați pe parcursul urmăririi penale fiind impuși anterior să recunoască vina în ceea ce nu au comis, iar torturarea lor a fost constatată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin hotărârea emisă la 16 decembrie 2008, Levința vs Moldova. Ulterior, la 17 ianuarie 2012, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare „CEDO”) pronunțând hotărârea în cauza Levința 2) vs Moldova (cererea nr. 50717/09);

- instanța de fond neîntemeiat nu a constatat nici o circumstanță atenuantă, deși Levința Pavel fiind căsătorit, are trei copii minori la întreținere, este angajat în calitate de director la SRL „VP & OFIR”, avînd grad de invaliditate în urma torturii în poliție.

- astfel, instanța de fond nu a apreciat corect probele administrate, prin urmare, condamnarea nu este susținută de probe pertinente și concludente care ar dovedi vinovăția.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel ținînd cont de opinia participanților la proces și de prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, care potrivit informației prezentate de procuror din programul „Acces”, la 09 noiembrie 2015, prin punctul vamal „Aeroportul Internațional Chișinău” a părăsit teritoriul țării (f.d. 78, vol. IV), iar avocatul a prezentat un înscris prin care a confirmat că Levința Pavel cunoaște despre data, ora și locul ședinței și este de acord ca cauza penală să fie examinată în absența acestuia, fiind executată procedura citării legale.

Colegiul penal a precizat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt, de drept și just a concluzionat că, anume inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată. Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la faza de urmărire penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta este dovedită prin cumulul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume:

- declarațiile martorilor Corețchi Oleg, Sorici Petru, Poian Eugeniu, Badia Roman, Spînu Elena, Rudco Valeriu;

- informația de la CRIS „Registru”, potrivit căreia pașaportul cetățeanului Republicii Moldova cu seria B0301002 a fost eliberat pe numele lui Badea Roman (f.d. 65, 67, vol. I);

- actele procesuale privind ridicarea originalului pașaportului cetățeanului Republicii Moldova cu seria B0301002 pe numele lui Badea Roman, care confirmă că asemenea pașaport nu a fost perfectat și eliberat pe numele lui Levița Pavel (f.d. 68-70, 78, vol. I);

- extras din fișa personală pe numele lui Badea Roman, prin care suplimentar se confirmă că, este deținătorul și posesorul pașaportului cetățeanului Republicii Moldova cu seria B 0301002 (f.d. 71-76, vol. I);

- corespondența cu autoritățile române care confirmă că, copia cu conținut fals pe numele lui Levița Pavel a fost prezentată cu scopul redobândirii de către acesta a cetățeniei române (f.d. 97-103, vol. I);

- copiile documentelor pe numele lui Levița Pavel, prezentate de către autoritățile României, prin care se confirmă intenția lui de a redobândi prin falsuri, cetățenia României (f.d.97-115, vol. I);

- copia pașaportului cetățeanului Republicii Moldova cu seria B0301002 cu conținut fals, care a fost autentificat de către notarul Rudco Valeriu, prin care se confirmă confecționarea copiei pașaportului cu conținut fals pe numele lui Levița Pavel (f.d. 100-101, vol. I);

- răspunsul notarului cu copiile anexă a registrului, prin care se confirmă că în registrul notarului a fost înscris serviciului de autentificare notarială a copiei pașaportului cu seria B0301002 pe numele lui Levița Pavel, (f.d. 117, vol. I);

- actele procesuale privind ridicarea registrelor notariale, care suplimentar confirmă că, la 01 aprilie 2011, notarul public Rudco Valeriu a autentificat copia cu conținut fals a pașaportului cu seria B0301002 pe numele lui Levița Pavel (f.d. 118-127, vol. I);

- extras din registrele notariale în care este înscris faptul juridic că, la 01 aprilie 2011 notarul public Rudco Valeriu a autentificat copia pașaportului cu seria B0301002 pe numele lui Levița Pavel (f.d. 128-129, vol. I);

- rapoartele de expertiză grafoscopică în privința lui Poedinoc Ludmila, Corețchi Oleg, Poian Eugen, Spînu Elena, Rudco Valeriu și Levița Pavel, prin care a fost elucidat faptul că, nu ei au efectuat semnături în documentele oficiale, ceea ce demonstrează organizarea activității infracționale de către Levița Pavel (f.d. 1-74, vol. II);

- informația de la Poliția de frontieră prin care se confirmă că, la 11 aprilie 2011, Poedinoc Ludmila nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova (f.d. 95, 97-98, vol. II);

- ordonanța privind încetarea urmăririi penale cu liberarea de răspundere penală în baza art.55 Cod penal, în privința lui Poian Eugen și Sorici Petru, prin care se confirmă constatarea faptului infracțional, precum și rolul fiecăruia dintre participanți (f.d. 106-112, vol. II);

- sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2014, pronunțată în privința lui Corețchi Oleg, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 42 alin. (4,5) art. 361 alin. (2) lit. b) și c) din Cod penal, prin care suplimentar se confirmă constatarea faptului infracțional, precum și rolul fiecăruia dintre participanți (f.d. 122-124, vol. II).

Instanța de apel examinând materialul probator, audiind participanții la proces, prin prisma argumentelor expuse în apel, a considerat justă soluția primei instanțe, privind constatarea vinovăției inculpatului, iar pedeapsa fiind una proporțională acțiunilor comise.

În opinia instanței de apel la stabilirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (1), 75 alin. (1) Cod penal, de circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei și anume, de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului, anterior fiind condamnat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de comportamentul acestuia de până și după comiterea infracțiunii.

Prin urmare, instanța de apel a considerat lipsa temeiurilor de achitare a inculpatului, de asemenea și a temeiurilor pentru aplicarea altei categorii de pedeapsă care, va face imposibil atingerea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, cât și de prevenirea comiterii a altor infracțiuni din partea lui și a altor persoane.

5. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești, cu recurs ordinar le-a contestat avocatul Țurcan Veaceslav în numele inculpatului Levița Pavel, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că:

- decizia instanței de apel ca și sentința de condamnare a lui Levița Pavel s-a bazat pe sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2014, emisă în

privința lui Corețchi Oleg, însă inculpatul nu a participat la examinarea cauzei penale în privința ultimului și prin urmare, nu a fost informat la timp despre sentința emisă, și respectiv, nu a avut posibilitate de a o ataca. Mai mult, reieșind din prevederile art. 401 Cod de procedură penală, Levința Pavel nici nu intră în categoria persoanelor care pot declara apel împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2014;

- sentința se bazează pe declarațiile unor martori care confirmă vina lui Levința Pavel în comiterea infracțiunii incriminate, însă instanțele de apel și de fond nu au apreciat, în mod obiectiv, declarațiile lor, cu atât mai mult că, alți martori audiați în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată nu au confirmat nici într-un fel, faptul că Levința Pavel a confecționat, sau a prezentat, sau că el, cel puțin, știa despre falsificarea copiei pașaportului său, informația furnizată de ei neavînd nici o relevanță asupra acestei cauze penale;

- instanțele de fond neîntemeiat nu au reținut nici o circumstanță atenuantă, deși Levința Pavel este căsătorit, are trei copii minori la întreținere, este angajat în calitate de director la SRL „VP & OFIR”, are grad de invaliditate în urma torturii în poliție;

- vina lui Levința Pavel în falsificarea documentului de identitate nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar acțiunile lui de colectare a actelor pentru perfectarea pașaportului român au fost legale și nu constituie elemente ale componentei infracțiunii încriminate, iar prin probele examinate în proces nu a fost stabilită persoana, care a falsificat pașaportul inculpatului.

5.1. Recurs ordinar împotriva hotărârilor a depus și avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului Levința Pavel, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acestora cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat:

- atât în sentința instanței de fond, cât și în decizia instanței de apel s-a menționat expres că calitatea de document oficial a copiei pașaportului, în care au fost introduse datele de identitate ale numitului Levința Pavel, i-a fost atribuită doar în rezultatul autentificării ilegale de către notar a înscrisului respectiv. În așa mod, este evident că, în speța dată era imposibilă obținerea copiei legalizate a pașaportului în care au fost introduse datele de identitate ale numitului Levința Pavel, fără participarea persoanei publice, împuternicite cu dreptul de a desfășura activitatea notarială;

- instanțele de judecată au constatat circumstanțele de fapt ale pricinii, însă este inadmisibilă presupunerea că ar fi existat în realitate un document fals (în calitate de obiect material al infracțiunii), până la autentificarea înscrisului respectiv de către notarul Rudco Valeriu. Respectiv, circumstanțele invocate fac evidente concluzia că persoana publică, împuternicită să desfășoare activitatea notarială, autentificând copia unui act fără a i se prezenta originalul acestuia, a atribuit ilegal calitatea de document oficial unui înscris prin depășirea atribuțiilor de serviciu și comiterea faptei

prejudiciabile prevăzute de art.328 Cod penal, fapt care face certă concluzia că acesta a participat la comiterea presupuselor fapte prejudiciabile;

- o copie a unui act în care se conțin date despre identitatea unei persoane, fără a exista în fapt obiectul material, nu poate duce la tragerea la răspundere penală a unei persoane în baza art.361 Cod penal, ori procurorul nu a prezentat careva date, iar din declarațiile martorilor depuse în cadrul cercetării judecătorești reiese că nici nu a existat un astfel de act oficial cu date falsificate;

- instanța de fond și cea de apel au pus la baza soluțiilor ordonanța din 20.03.2015, emisă în privința lui Poian Eugeniu și Sorici Petru, precum și sentința de condamnare a lui Corețchi Oleg, emisă la 25.03.2014, însă acestea nu au fost contestate de părțile în proces, respectiv legalitatea acestora nu a fost verificată de către procurorul ierarhic superior și nici de către instanța de apel sau cea de recurs;

- instanța de apel era obligată să stabilească corect circumstanțele de fapt ale pricinii și să dispună calificarea corectă a acțiunilor inculpatului, obligație care, potrivit art. 113 alin. (2) Cod penal și art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, urmează să fie executată la toate fazele procesului penal din oficiu, fără a fi necesară invocarea acestora de către apelant.

6. Asupra recursului declarat de avocatul Țurcan Veaceslav în numele inculpatului a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, deoarece temeiurile invocate au fost obiect de examinare la judecarea cauzei în instanțele de fond și asupra cărora s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate, iar decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală fiind legală și întemeiată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016 a fost dispusă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Țurcan Veaceslav și Dumneanu Radu în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiate.

La adoptarea soluției, instanța de recurs ordinar a menționat că recursurile declarate nu conțin referire la concrete erori de drept și clar definite, iar împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis eroare de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

8. Avocatul Zamfir Pavel în numele condamnatului Levița Pavel, invocând prevederile art. 453 alin. 1) Cod de procedură penală și art. 6 C.E.D.O. a contestat la 25 iulie 2016 cu recurs în anulare decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor sale, recurentul a invocat că, instanța de recurs insuficient și-a motivat soluția nerespectând cerințele art. 6 C.E.D.O., încălcând dreptul la un proces echitabil, ce constituie viciu fundamental, invocând că:

- instanțele ierarhic inferioare la baza sentinței de condamnare a lui Levința Pavel s-au axat pe sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2014, emisă în privința lui Corețchi Oleg și declarațiile martorilor Corețchi Oleg, Poian Eugen și Sorici Petru care combat argumentele inculpatului. Totodată, motivele expuse în recurs de partea apărării nu au fost combătute, iar instanța de recurs nu a dezvăluit poziția sa vis-a-vis de sentința emisă în privința lui Corețchi Oleg;

- C.E.D.O în cauza Hiro Balani vs Spania, din 9 decembrie 1994, a constatat o încălcarea a art. 6§1 a Convenției și a reiterat, că *”întrebările cele mai importante pentru rezultatul procesului necesită un răspuns special în hotărîre. În cazul cînd instanța s-a abținut de la furnizarea acestui răspuns, fără a acorda posibilitatea de a ști dacă acest mijloc a fost neglijat sau respins, și, în ultimul caz, cauzele acestei respingeri, Ct.E.D.O. a conchis, în consecință încălcarea art. 6§1;*

- sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25.03.2014 (devenită irevocabilă la 10.04.2015), prin care Corețchi Oleg recunoscându-și vina a fost condamnat în baza art. 42 alin. (4), (5), 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pentru faptul că a contribuit la confecționarea, deținerea și folosirea documentului oficial cu seria B nr. 0301002, împreună cu Levința Pavel și astfel, fiind dovedită vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu, nu poate fi acceptată ca probă principală și, cu atât mai mult, pusă integral la baza condamnării lui Levința Pavel din următoarele considerente:

a) potrivit pct.1 din sentința nominalizată (f.d.122, vol.II), instanța a constatat că *„Corețchi Oleg, este învinuit de faptul, că, în luna martie 2011, la instigarea lui Levința Pavel de a confecționa pașaportul cetățeanului Republicii Moldova, precum și a copiei corespunzătoare cu asemenea conținut fals, a primit de la ultimul copia buletinului de identitate care conținea date cu caracter personal pe numele lui Levința Pavel Ștefan, născut la 08.09.1974, și care urmărea scopul redobândirii cetățeniei române, pe care personal i-a transmis-o lui Poian Eugeniu, și pe care l-a instigat în interesul lui Levința Pavel, la organizarea confecționării, deținerii și folosirii pașaportului cetățeanului Republicii Moldova pe numele lui Levința Pavel Ștefan, născut la 08.09.1974, precum și a copiei corespunzătoare cu asemenea conținut fals și autentificarea notarială a acesteia. În continuare, Poian Eugen în participație cu Sorici Petru, au confecționat și după confecționare, deținând și folosind pașaportul fals pe numele lui Levința Pavel, precum și a copiei corespunzătoare cu asemenea conținut fals, la data de 01.04.2011, au obținut la notarul Rudco Valeriu, cu sediul biroului notarial în mun. Chișinău, str. G. Coșbuc, 13, ap. 2, autentificarea copiei pașaportului cu seria B nr. 0301002, pe numele lui Levința Pavel Ștefan, născut la 08.09.1974, ca fiind una veridică”*, prin urmare, rezultă că Levința Pavel a avut calitatea de **instigator** și nicidecum de **organizator**, iar Poian Eugeniu, în participație cu Sorici Petru - **de autori**, deoarece ei **au confecționat** documentul respectiv;

b) încadrarea juridică a acțiunilor lui Levința Pavel, emisă în sentința pe numele lui Corețchii Oleg, în calitate de **instigator** și **complice** vine în contradicție și cu calificarea acțiunilor lui Levința Pavel, din ordonanța de punere sub învinuire din 23.12.2013 (f.d.142, vol. II), în care, acțiunile acestuia au fost încadrate potrivit art.42 alin.(2), art.361 alin.(2) lit.(b) Cod penal - ”contribuirea prin participație complexă în calitate de **autor** la confecționarea, deținerea și folosirea de către mai multe persoane a documentelor oficiale false”;

c) conform ordonanței de completare a învinuirii aduse lui Levința Pavel la 18.04.2014 (f.d.176-178, vol. II) (emisă după devenirea irevocabilă a sentinței emisă în privința lui Corețchii Oleg), procurorul a considerat, că Levința Pavel este **autor, organizator și instigator** la confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, aceiași situație se repetă și în rechizitoriu (f.d.230 – 238, vol. II);

d) concluzia instanței de judecată expusă în sentința dată în privința lui Corețchii Oleg contravine nu numai încadrării juridice a lui Levința Pavel dar și a lui Poian Eugen și Sorici Petru. Astfel, conform ordonanței procurorului din 20.03.2014 (f.d.106-112, vol. II) prin care în privința ultimilor doi a fost încetată urmărirea penală, cu atragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal, s-a stabilit, că aceștea au comis participația complexă în calitate de **instigator și complice** (f.d.106, vol. II).

- consideră că recunoașterea sentinței emise în privința lui Corețchii Oleg în calitate de probă de bază a culpabilității lui Levința Pavel este o eroare gravă a instanței, care a afectat soluția dată în final de instanța de recurs;

- mai invocă recurentul că CEDO, în art. 13, garantează oricărei persoane, ale cărei drepturi sau libertăți recunoscute de Convenție au fost încălcate dreptul de a se adresa unei instanțe naționale care să se pronunțe cu privire la aceste încălcări. În speță, în afară și supra violării dreptului la un proces echitabil, instanța de recurs a neglijat și art. 13 CEDO, prin faptul, că urma să se expună integral asupra tuturor motivelor invocate;

- recurentul consideră că dreptul la un recurs efectiv a fost afectat și prin faptul, că partea apărării a mizat pe recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, care nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, în pofida acestui fapt, instanța de recurs a lăsat năzuințele părții apărării fără un comentariu, analiză și acceptare (sau dezacord) cu încălcările drepturilor lui Levința Pavel admise în cadrul urmării penale și judecarea cauzei.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în baza materialelor din dosar și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept

comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar aliniatul (2) al aceluiași articol, prevede că, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Codului de procedură penală, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se înțelege o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Astfel, una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept comise la judecarea cauzei în atare mod încât eroarea respectivă să cadă sub incidența noțiunii de viciu fundamental.

Conform art. 456 alin. (1) în coroborare cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În cererea de recurs în anulare, recurentul menționează că viciile fundamentale în cadrul procedurii precedente, care au afectat hotărârile pronunțate se exprimă prin încălcarea esențială a dreptului la un proces echitabil, dreptului la apărare, garantat de art.6 CEDO, invocând precum că *„instanțele ierarhic inferioare la baza sentinței de condamnare a lui Levința Pavel s-au axat pe sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2014, emisă în privința lui Corețchi Oleg și declarațiile martorilor Corețchi Oleg, Poian Eugen și Sorici Petru care combat argumentele inculpatului. Totodată, motivele expuse în recurs de partea apărării nu au fost combătute, iar instanța de recurs nu a dezvăluit poziția sa vis-a-vis de sentința emisă în privința lui Corețchi Oleg”*, Colegiul penal atestă că aceste motive reprezintă opinia subiectivă a recurentului și nu pot fi acceptate, fiind neîntemeiate, or după cum rezultă din materialele cauzei și anume din conținutul sentinței primei instanțe (f.d. 53-61, vol. IV), a deciziei instanței de apel (f.d. 110-122, vol. IV) și a deciziei instanței de recurs ordinar (f.d. 144-154, vol. IV), instanțele ierarhic inferioare la examinarea cauzei penale respective, au respectat toate normele procesual penale prevăzute în Codul de procedură penală, precum și s-au conformat cerințelor art. 6 CEDO, asigurându-i inculpatului dreptul la un proces echitabil, vinovăția acestuia fiind legal stabilită în baza cumulului de probe administrat, cercetat și verificat în prezenta cauză penală, totodată, atât instanța de apel, cât și instanța de recurs ordinar, în deciziile sale au supus atenției chestiunile esențiale invocate în cererile de apel și respectiv de recurs ordinar, pronunțându-se argumentat asupra tuturor criticilor esențiale ale apelantului și recurenților, astfel adoptând hotărâri legale și întemeiate, ce în opinia instanței de recurs în anulare nu sunt afectate de viciu

fundamental, sub aspectul invocat de recurent, fiind cert constatat că inculpatul Levița Pavel, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal în calitate de autor, organizator și instigator.

Totodată, cu referire la celelalte motive invocate în prezentul recurs în anulare, descrise în pct. 8 a prezentei decizii, Colegiul penal conchide că sunt irelevante în cadrul unui recurs în anulare, or, aceste circumstanțe constituie o opinie eronată a recurentului ce manifestă un dezacord cu aprecierea probelor, în condițiile în care, asemenea critici nu pot constitui temei de recurs în anulare, or aprecierea probelor constituie o prerogativă exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs în anulare examinează cauza numai sub aspectul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

În același context, se reține că instanța de recurs ordinar, în corespundere cu prevederile art. 432, 435 Cod de procedură penală, și-a motivat corect soluția adoptată în decizia sa (f.d.144-154, vol. IV), prin care a respins ca inadmisibile recursurile ordinare și a menținut hotărârea contestată, argumente pe care instanța de recurs în anulare le acceptă și le însușește, or, conform prevederilor art. 453, 455 Cod de procedură penală, una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei și care poate constitui un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată, iar cele invocate de recurent nu denotă careva erori esențiale de drept, care ar fi afectat hotărârile atacate.

Mai mult, este important de a specifica că decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016, în baza art. 466 Cod de procedură penală, a devenit definitivă și irevocabilă, iar hotărârea judecătorească irevocabilă, împiedică redeschiderea procesului penal cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată. Însă, în cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată.

Față de cele ce preced, se menționează că dreptul la un proces echitabil, consfințit în articolul 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, enunță preeminența principiului supremației dreptului, iar unul din elementele definiției ale acestui principiu este garantarea securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu, inclusiv de natură penală, nu trebuie rediscutată.

Or, principiul securității raporturilor juridice, cere, inter alia, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs. România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999).

La fel, Colegiul atestă că recurentul mai invocă încălcarea art. 13 din Convenție, dreptul la recurs efectiv, Colegiul penal reține că motivul dat nu poate fi acceptat, constatându-se că condamnatul Levița Pavel a beneficiat de dreptul la apel, recurs ordinar și recurs în anulare, iar discriminarea lui nu este motivată în prezentul recurs în anulare.

În consecință, Colegiul penal nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, sub aspectele invocate, acestea fiind declarative și vădit neîntemeiate în speța dată, iar decizia instanței de recurs ordinar din 18 mai 2016 este întemeiată, motivată și legală, astfel instanța de recurs ordinar nu a comis nici o eroare de drept, care ar putea fi considerată ca un viciu fundamental în cauză și ar putea duce la casarea hotărârii irevocabile.

Astfel, în temeiul celor menționate, Colegiul penal consideră recursul în anulare declarat de avocatul Zamfir Pavel în numele condamnatului Levița Pavel, ca inadmisibil, acesta fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1), art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Zamfir Pavel în numele condamnatului Levița Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe **Levița Pavel Ștefan**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 noiembrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Toma Nadejda

Moraru Petru